

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Zábřeh**, odbor sociálních věcí, se sídlem Masarykovo náměstí 6, Zábřeh, v řízení o návrhu na zahájení řízení ve věci přiznání životního minima, o námitce podjatosti vznesené vůči soudkyni Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslavě Ježoviczové ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 15/2004,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Ježoviczová **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 15/2004.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem podaným u Krajského soudu v Ostravě dne 12. 3. 2004 domáhal uložení povinnosti žalovanému vyplácet žalobci od 1. 12. 2003 dávku sociální potřeby a doplatek životního minima v celkové výši 7100 Kč měsíčně. Podáním ze dne 12. 3. 2010 doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 16. 3. 2010 uplatnil námitku podjatosti proti soudcům tohoto krajského soudu, kteří už dříve ve stejné věci rozhodovali. Poukázal na to, že soudci Krajského soudu v Ostravě ignorují závazné názory Nejvyššího správního soudu a porušují jeho práva zaručená Ústavou ČR a Listinou základních práv a svobod.

Krajský soud v Ostravě předložil námitku podjatosti Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí podle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Soudkyně JUDr. Miroslava Ježoviczová nemá podle svého vyjádření žádný osobní vztah k účastníkovi řízení a necítí se ve věci podjata. Shodně se vyjádřili i soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová, JUDr. Jana Záviská a JUDr. Petr Indráček.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Žalobce ve své námitce podjatosti nesouhlasil s tím, jak Krajský soud v Ostravě rozhodl o jeho návrzích v jiných věcech. To však podle výslovného znění zákona nemůže být důvodem pro vyloučení soudce tohoto soudu z nyní projednávané věci žalobce. Citované ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. uvádí, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V projednávané věci nejde o případ, kdy by soudkyně JUDr. Miroslava Ježoviczová o téže věci rozhodovala v „předchozím soudním řízení“, neboť tímto je zde myšleno řízení u nižší soudní instance.

Ačkoli žalobce vznesl námitku podjatosti proti všem soudcům Krajského soudu v Ostravě, kteří už dříve v jeho věci rozhodovali, zabýval se Nejvyšší správní soud námitkou podjatosti pouze ve vztahu k soudkyni JUDr. Ježoviczové, neboť z rozvrhu práce je zřejmé, že věc byla právě jí přidělena. Otázkou podjatosti jiných soudců by bylo účelné zabývat se jen za předpokladu, že by byl shledán důvod k vyloučení zákonné soudkyně. V případě, že tomu tak není a že tedy nic nebrání v tom, aby soudkyně, jíž věc byla přidělena, ji vyřizovala, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že žádná ze žalobcem uvedených skutečností nebyla shledána důvodem pro vyloučení soudkyně JUDr. Ježoviczové, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu